

تکان نخور

سالی مان

فهرست

۲۳۶	جی جی: مسئله‌ی نژاد	(بخش سوم)
۲۳۷	پرسش‌های بی‌شمار	(۱۲)
۲۶۱	همو	(۱۳)
۲۶۷	کی می‌خواهد درباره‌ی برددهاری حرف بزند؟	(۱۴)
	پخش چهارم	
۲۸۴	پدرم: دربرابر سیل آرزوها	
۲۸۵	راه و رسم مانگر	(۱۵)
۳۱۷	رفتن از دلاس	(۱۶)
۳۲۵	آقای مرگ و پسر چشم‌آیی اش	(۱۷)
۳۳۹	جهانگرد، آقای جالب	(۱۸)
۳۵۱	گهواره و گور	(۱۹)
۳۶۱	شاهد عینی	(۲۰)
۳۶۹	پایانی متعالی	(۲۱)
۳۸۳	ضربدر بالای سرم	(۲۲)

۱	پیش درآمد
۹	میوسس
	(بخش اول)
۱۸	پیوندهای خانوادگی: اهمیت مکان
۱۹	(۱) روشنایی چشمان
۲۷	(۲) همه‌ی اسبهای زیبا
۳۷	(۳) خم منحنی جهان
۶۵	(۴) خانواده‌ی مان
۸۹	(۵) فاصله
۱۱۵	(۶) مزرعه‌مان و عکس‌هایی که آن جا گرفتم
۱۲۷	(۷) تکان نخور
۱۵۵	(۸) Ubi Amor, Ibi Oculus Est
	(بخش دوم)
۱۷۶	مادرم: یادی از گذشته
۱۷۷	(۹) یک ولزی احساساتی
۱۹۵	(۱۰) عمو اسکیپ و دو کوچولوی عزیزش
۲۱۱	(۱۱) جسم اندازه‌های جنوب

میوس^۱

همه‌مان ازشان داریم، از آن جعبه‌های توی انباری، خردمندی‌هایی که از اجدادمان بهمان رسیده‌اند. خرت و پرت‌های من توی اتاق زیرشیروانی بودند و تعدادشان کم هم نبود. بیشترشان هم در جعبه‌های مقوایی درب و داغان شده که با انواع نخ‌ها و طناب‌های کهنه بسته شده بودند؛ طناب‌های ضخیم بند رخت دور جعبه‌ها پیچیده شده و با گره چهارگوش محکمی بسته شده بودند؛ کم‌زورترهایی هم بودند که بیشتر به درد کنار هم بستن یک دسته نامه می‌خوردند، یک سری‌شان هم طناب‌های کرکدار طلایی‌رنگ بودند که برای بستن علووه‌ی خشک استفاده می‌شدند و تهشان ریش‌ریش شده بود.

یادم می‌آید در بچگی بعضی از جعبه‌های قدیمی‌تر را که مال خانواده‌های پدر و مادرم بودند دیده بودم. توی قفسه‌های بالایی کهنه لباس‌هایی که جای خواب سگ‌ها در گاراژ بود انبار شده بودند و به خاطر سال‌ها همنشینی با گریت‌دین‌ها و باکسرها یک‌عالمه مو و پوسته‌ریخته‌های سگ رویشان جمع شده بود. جعبه‌ها در